Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 13 (2513) ■ Середа, 24 січня 2001 року ■ Ціна договірна

«Усе життя промайнуло перед очима. Страшна це річ...»

Фото Олексія БУДЬКА.

Учора в Донецькій області був день жалоби. У Родинському, Красноармійську та селищі Шевченко відбулися поховання дев'ятьох гірників, які загинули внаслідок аварії на шахті «Краснолиманська» у неділю. А тут, на землі, залишилося їхніх тринадцятеро дітей, тут —осиротілі родини, почорнілі від горя матері, тут —товариші, яким того дня пощастило вціліти. Кореспондент «Голосу України» зустрілася з очевидцями трагедії.

(Закінчення на 2—3-й стор.).

■ 1861 р. Вийшов перший номер українського журналу «Основа» (редактор В. Білозерський).

■ 1879 р. Народився видатний композитор Станіслав Людкевич. Один з організаторів Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка у Львові. Лауреат Шевченківської премії.

■ 1906 р. Народився кінооператор-документаліст Валентин Орлянкін. У 1940-76 рр. — на Київській кіностудії хронікально-документальних фільмів. Відомий фронтовими зйомками.

24 січня

Дії говорять гучніше за слова

Підсумки діяльності українського парламенту на шостій сесії і перспективи роботи на сьому обговорювалися під час зустрічі першого заступника Голови Верховної Ради України Віктора Медведчука з Надзвичайним і Повноважним Послом Сполучених Штатів Америки в Україні Карлосом Паскуалем. В. Медведчук досить високо оцінив роботу ВР на попередній сесії, але зазначив, що політичні пристрасті, які з жовтня вирували в парламенті, не дали змоги прийняти цілу низку вкрай необхідних державі кодексів.

(Закінчення на 5-й стор.).

Президент України Леонід Кучма надіслав співчуття

на адресу Донецької обласної державної адміністрації з приводу трагедії на шахті «Краснолиманська», що призвела до людських жертв, повідомляє Укрінформ з посиланням на прес-службу Президента України.

Глава держави висловив щирі співчуття рідним і близьким загиблих шахтарів і запевнив, що держава не залишить наодинці з бідою жодну родину, в яку це лихо прийшло.

САЛО, воно і в Африці САЛО

У Полтаві — й поготів. Край споконвіку вважався центром не лише української духовності, а й «сальної», так би мовити, ментальності. Чим-чим, а от салом, свиньми (звісно без аналогії) регіон завжди був багатий. Недарма ще в далекі 30-ті минулого століття у місті створено НДІ свинарства, який, до речі, працює й нині. Його директор, академік Валентин Рибалко, знає про стратегічний продукт номер один.

***На знімку УНІАН:** сала у шоколаді не бажаєте?*

(Закінчення на 4-й стор.).

У номер

«Репортери» засуджують

Міжнародна правозахисна організація «Репортери без кордонів» виявила «серйозні недоліки» в роботі українських правоохоронних органів під час розслідування обставин зникнення журналіста Георгія Гонгадзе. Про це йдеться в опублікованому звіті місії цієї організації в Україні. «Репортери» вважають, що Генпрокурор Михайло Потебенько «проводив слідство, турбуючися передусім про те, щоб зняти відповідальність та підозру з високопоставлених осіб». «Репортери» засуджують «зневажливе, аби не сказати — глумливе ставлення представників правоохоронних властей до сім'ї та близьких Георгія» і висловлюють «стурбованість з приводу численних погроз і переслідувань видань, що проводять розслідування чи інформують про справу Гонгадзе».

Організація, яка має право голосу в Раді Європи, рекомендує відновити слідство і призначити нового генпрокурора, а також провести детальне розслідування можливої причетності офіційних структур до зникнення журналіста. «За відсутності найближчими місяцями політичної волі з боку властей прояснити справу зі зникненням Гонгадзе «Репортери без кордонів» рекомендуватимуть Раді Європи призупинити членство України в цій організації», — йдеться у звіті.

Офіційно

Хаотичності й ілюзій більше не буде

На першій у цьому році прес-конференції, яка, до речі, збіглася в часі з його сотим робочим днем на посту міністра, керівник МЗС Анатолій Зленко повідомив про початок нового періоду діяльності України на міжнародній арені. Він охарактеризував його як «добу прагматичного і жорсткого захисту національних інтересів нашої держави». На практиці це означає, що Україна залишає в минулому тактику зовнішньополітичних проривів і налаштовується на буденну предметну роботу. Для її успішного проведення потрібно надати зовнішній політиці системного характеру, позбутися хаотичності й зайвих ілюзій.

(Закінчення на 5-й стор.).

Страсбург побоюється за долю майора Мельниченка?

У ПАРЄ триває підготовка до надзвичайних дебатів з питання «Свобода слова та функціонування парламентської демократії в Україні». Як стало відомо «ГУ», проект доповіді Моніторингового комітету ПАРЄ вчора зазнав певних змін. Найістотніша з них —внесення до проекту резолюції асамблеї пункту, що містить заклик до країн—членів РЄ не видавати українській владі майора Мельниченка в разі відповідного звернення.

(Закінчення на 5-й стор.).

Я вам пишу...

Чуже потрібно віддавати

Протягом десяти років мільйони обдурених вкладників чекають повернення власних заощаджень. За них в державі видавалися кредити на будівництво об'єктів народного господарства, які і сьогодні працюють. Народні депутати мають прийняти закон, за яким вкладники зможуть вільно користуватися своїми заощадженнями. Іншим відповідним законом заборонити створення трастів, які обдирають уже не один раз обманутих людей.

Олександр КУРИС.

Кам'янка Черкаської області.

■ Президент підписав указ про створення підрозділів місцевої міліції.

■ Створено урядову групу для оперативного розгляду питань приватизації стратегічних підприємств і підприємств-монополістів.

■ Європейський суд торік зареєстрував понад 700 справ з України.

■ Унаслідок різних НП з початку року в Україні загинуло 339 осіб.

P. S.

Учора в Донецькій області був день жалоби

Учіться, генерали, доки майор...

Коментар

«Скандальні касети», як ми вже знаємо, мали щонайменше два колишні працівники СБУ. Одну — майор Мельниченко, другу — генерал Марчук. На відміну від майора генералові довелося нагадувати про його «скарб». Народні депутати Григорій Омельченко й Анатолій Єрмак у зверненні до секретаря РНБО Євгена Марчука пропонували йому надати правоохоронним органам відеозапис, у якому «полковник міліції у масці» розповідає про причетність спецпідрозділу МВС до вбивства на замовлення лідера Руху В'ячеслава Чорновола.

Сам генерал Марчук в одній із телепередач визнав, що таку касету він справді отримав під час президентського марафону. Але не більше... Секретар РНБО з «голубого екрана» стверджував, що сенсаційну відеокасету сприйняв за фальшивку, і вона, буцімто, десь пропала під час розформування його виборчого штабу...

А як бути із твердженнями народних обранців Єрмака, Омельченка, Олійника про те, що Євген Марчук розповідав їм про особисту зустріч зі сміливим полковником міліції і навіть допоміг йому з пластинкою для рота, щоб змінити голос. Ці свідчення, котрі мало у чому розходяться, вони дали депутатській слідчій комісії і готові повторити слідчому Генпрокуратури (зауважте, свідчать не «люди з вулиці», а юристи за фахом, старші офіцери СБУ і відомі політики, котрі не з чуток знають про кримінальну відповідальність за наклеп).

Справа не лише у «порівняльній характеристиці» окремих рис офіцера і генерала спецслужби. Хоч і тут є матеріал для тяжких роздумів. Свого часу, під час боротьби за президентську булаву, в одній із листівок за підписом кандидата у Президенти Євгена Марчука, приголомшений електорат читав: «Л. Кучма не може припинити сваволю й крадійство, бо головні злодії — це люди з його найближчого оточення. Ось куди поділися наші 99 мільярдів гривень. Я стверджую так, бо маю на це право. За ті одинадцять місяців, коли я виконував обов'язки прем'єр-міністра, (...) я щоразу «наступав на ногу» комусь із друзів Президента Л. Кучми. Мені всіляко натякали, пропонували «домовитись». І врешті-решт — звільнили...».

Не ставлячи під сумнів ці переконливі зізнання Євгена Кириловича, хотілося б знати, чи й цього разу нашому генералу не пропонували «домовитися». А якщо пропонували і не звільняють, то невже...

Як кажуть, на кону цієї історії — честь щонайменше шістьох екс-кандидатів у Президенти однієї з найбільших держав Європи — України. Володимир Олійник, Олександр Мороз, Геннадій Удовенко — з одного боку, Євген Марчук, Леонід Кучма — з другого, мають різні погляди на обставини загибелі В'ячеслава Чорновола — також одного з колишніх претендентів на пост глави держави. А окрім честі цих поважних людей, ідеться ще й про людські життя. І не лише покійного Лідера Руху. Якби рік тому ми, висловлюючись казенно, зняли питання про так званий міліцейський кілерський підрозділ, можливо, сьогодні не довелося б глибоко сумувати за журналістом Гонгадзе!

Судячи з реакції деяких високопосадовців, «знімати питання» не поспішають і нині. Слідча парламентська комісія зі з'ясування обставин загибелі В'ячеслава Чорновола, як заявив днями її голова Віктор Медведчук, продовжує роботу. Отримані нею свідчення громадянина Марчука істотно розходяться зі свідченнями інших трьох громадян — його «подільників». Член цієї комісії Ярослав Кендзьор в одній з газет заявив, що є сенсаційні факти, а тому стенограми цих свідчень парламентарії нададуть Генпрокуратурі для поновлення розслідування справи загибелі Лідера Руху. Повернення до «справи Чорновола» вимагає від Генпрокуратури і низка політичних партій, зокрема НРУ, «Собор». Прокурорський генерал Михайло Потебенько, як і секретар-генерал з Банкової, слідчої перспективи тут не вбачають. Принаймні, керівник прокурорського відомства заявляє, що підстав для відновлення розслідування «справи Чорновола» немає. І тим паче навіть не заїкається про можливе об'єднання двох «касетних справ» в одну, як це, наприклад, оперативно зроблено щодо тих опонентів нинішньої влади, які колись зналися з Павлом Лазаренком.

Доки видивлятимуться підстав, боюсь, аби не зник загадковий полковник. Він то має знати, що у кращому разі і йому, як і майору Мельниченку, можуть умить знайти, що інкримінувати, а відтак розшукуватимуть по всіх світах, заявляючи при цьому, що... свідчення здобуто незаконним шляхом.

Анатолій БЕНЬ.

Народного депутата України Юрія Кононенка знайдено в своєму офісі зі смертельною вогнепальною раною в області серця.

За словами прокурора області Володимира Кривобока, 22 січня о 20 годині 15 хвилин в чергову частину УМВС в Харківській області надійшло повідомлення від референта народного депутата Ю. Кононенка про те, що він приблизно о 19 годині 10 хвилин у кабінеті президента фірми «Лоск» знайшов мертвого Кононенка Юрія Савича з вогнепальним пораненням грудної клітки.

Прокуратурою Харківської області порушено кримінальну справу за ст. 99, ч. 2 — доведення до самогубства.

Прокурор стверджує, що, на перший погляд слідства, це — самогубство. Сумніву ця версія поки що у слідства не викликає. Жодних інших версій, які могла б розглядати слідча група, В. Кривобок, в усякому разі, не назвав, повідомляє із Харкова Микола КОСИЙ.

Комітет Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації глибоко сумує з приводу передчасної смерті на 46-му році життя народного депутата України, члена комітету

КОНОНЕНКА Юрія Савича

і висловлює щире співчуття рідним і близьким покійного.

Депутатська група «Трудова Україна» у Верховній Раді України висловлює глибоке співчуття рідним, близьким та колегам народного депутата України, члена фракції Народно-демократичної партії у Верховній Раді України

Юрія Савича КОНОНЕНКА

у зв'язку із його передчасною смертю.

Сумуємо з приводу цієї непоправної втрати разом із усіма, хто знав і поважав Юрія Савича.

Світла пам'ять про нього назавжди залишиться з нами.

Фракція Народно-демократичної партії у Верховній Раді України висловлює щире співчуття у зв'язку з передчасною смертю народного депутата України

КОНОНЕНКА Юрія Савича

його сім'ї: дружині Надії Олександрівні, синам Юрію та Олександру, дочці Юлії. Поділяємо ваш сум та невичерпну гіркоту втрати разом з вами.

Заява УНП «Собор» про державницький характер акції «Україна без Кучми»

Битва на два фронти

Акція «Україна без Кучми» набуває розмаху. У 15 регіонах розбито наметові містечка або проводяться щоденні пікетування органів влади. Всі ці акції об'єднують представників різних політичних партій, людей, які дотримуються різних поглядів, але єдині в бажанні домогтися очищення влади від злодіїв та корупціонерів, утвердити торжество закону і справедливості. Всі заходи в рамках акції «Україна без Кучми» відбуваються не під партійною символікою, а під синьо-жовтими державними прапорами.

Тому ми ще раз заявляємо про неправдивість повідомлень державних ЗМІ про начебто лівий характер акції. У ній разом із соціалістами беруть участь також правоцентристські та праві партії — УНП «Собор», УРП, УХДП, ПРП, УНА. Водночас Комуністична партія України не заявляла про приєднання до акції, а окремі появи комуністів на її заходах з червоними прапорами й тоталітарними гаслами часто мають відверто провокативний характер.

УНП «Собор» наголошує: ми ніколи й ні за яких умов не підемо на співробітництво із силами, які досі мають на меті знищення української державності. Події останніх тижнів, зокрема, блокування фракцією КПУ в Верховній Раді голосувань про відставку Генпрокурора М. Потебенька, який виявив кричущий правовий нігілізм у справі Г. Гонгадзе, цинізм та аморальність до родини загиблого журналіста, ще раз переконують: КПУ і режим Л. Кучми тісно взаємопов'язані. Л. Кучма потребує комуністів, щоб лякати виборців «комуністичним реваншем», а водночас комуністи потребують Л. Кучми, бо тільки його нездарне керівництво дозволяє їм підтримувати сталий вплив серед частини протестного електорату та серед людей старшого віку.

УНП «Собор» зробить усе необхідне, щоб показати громадянам: в Україні вже сформовано потужну державницьку альтернативу і всевладдю олігархів та номенклатури, і примарі повернення до тоталітарного минулого.

Шахтарям — безпечну працю

хоче забезпечити уряд України, виділивши з держбюджету 3 млн. доларів на придбання технології ноу-хау для розробки та організації виробництва апаратури автоматизованого управління гірничими машинами і технологічними комплексами на державному підприємстві «Петровський завод вугільного машинобудування».

Як зазначається у спеціальній постанові Кабміну, рішення ухвалено «з метою відвернення пожеж, створення безпечних умов праці на вугледобувних підприємствах і організації 105 нових робочих місць для шахтарів».

21 січня внаслідок трагедії, що сталася у шостій південній лаві пласта К5, загинули гірники дільниці № 6 державної холдингової компанії «Краснолиманська»:

БУГАЄВ Дмитро Володимирович (05.04.1980 року народження)
ГРЕБЄНКІН Віктор Миколайович (14.12.1956 р. н.)
КАЛАШНИКОВ Юрій В'ячеславович (07.09.1973 р. н.)
ЛАШКО Сергій Олексійович (27.03. 1960 р. н.)
ЛУЦЕНКО Анатолій Володимирович (05.11. 1955 р. н.)
ОГНЄВ Сергій Анатолійович (14.01.1958 р. н.)
ПОЛЯКОВ Сергій Миколайович (13.10.1958 р. н.)
УСПЕНСЬКИЙ Юрій Олексійович (12.02.1952 р. н.)
ХОМЕНКО Геннадій Іванович (09.08.1964 р. н.)

У пам'яті трудового колективу цей день назавжди залишиться днем глибокої скорботи.

Від імені урядової комісії зі спеціального розслідування, адміністрації ДХК «Краснолиманська» та профспілкового комітету висловлюємо глибокі й щирі співчуття рідним і близьким загиблих.

Трагедія

«Усе життя промайнуло

(Початок на 1-й стор.).

«Ми чули глухі удари — як канонада»

Говорить Герой України, бригадир гірничих робітників очисного вибою дільниці № 6 Михайло Гордовенко:

— У мене дочка в Челябінську живе, вже о п'ятій ранку телефонувала, почула по телевізору про шахту. Плаче...

У момент аварії я працював на транспортерній, якби в лаві був, вище, звичайно, теж опіки отримав би. Збиралися енергопоїзд пересувати, і тут такий хлопок, що «перекинувся» струмінь, нас віднесло, все пішло проти повітряного струменя. Тому що на вентиляційному штреку вибух стався. Пилюка, нічого не видно.

Ми включилися в саморятувальники, вийшли на свіжий струмінь, гірничому інженеру повідомили. Я взяв чотири чоловіки: ходімо, кажу, може, хто живий є. Уже хвилин двадцять минуло. Дійшли до комбайна — він горить. Вогнегасниками загасили. Тут дзвінок: головний інженер. Виходьте, каже, всі, там небезпечно. Тривали такі глухі удари, ціла канонада, значить, десь іще накопичувався газ. Хто в шахті працював, той знає.

Зайшли на заїзд, там два трупи спотворені. Далі хотіли піти, але температура висока була. І ми повернулися. Щоправда, як з'ясувалося, в лаві живих нікого не залишилося. Всі, хто обпікся, самі вийшли. А на поверхні я потім уже чекав, щоб упізнавати тіла. Діставали гірничорятувальники — ми не маємо права. У них є апаратура, все обладнання.

Що могло спричинити таку аварію? Важко сказати. У тій лаві було повторне вилучення матеріалу. Коли лава відходить, треба вилучати метал. Вважаю, при обваленні породи раптово з'явився газ, а під час витягування «ніжки» з'явилася іскра — металом об метал. Тільки така причина могла бути.

І хоча в нас автоматична система, і прилади відключення газу стоять, але там хвилинна справа, до приладів навіть не дійшло. Там тупик чотири метри. Як старий шахтар не бачу варіанта, як можна було б урятуватися тим, хто перебував там. Це все секунди. Чому вже потім чули глухі удари в завалі — тому що там велике накопичення газу. Ті, хто загинув, не відчули смерть.

На моєму віку всього під землею було. Але вибуху — ні. Знаєте, син у мене, Олег, теж у моїй бригаді працює. Після школи вступив до гірничо-промислового училища — і тепер тут.

Я завжди у долю вірю. У Бога? Шахтарі — люди сміливі і, як би це сказати.., недовірливі, і все-таки переконаний: долю керує людиною. Особливо шахтарем.

Дістаю із папки фотографію і простягаю Михайлові Васильовичу. Знімок зроблено в жовтні минулого року: чергова зміна шостої дільниці на порозі адміністративного будинку шахти. Бригадир довго вдивляється в обличчя і нарешті заперечно хитає головою: ні. Загиблих серед цих гірників немає. Мій співрозмовник, як і більшість шахтарів, вірить у долю. Як хочеться, щоб хоч іноді вона давала себе обманювати.

Спогади теж «печуть»

У відповідь на запитання про самопочуття електрослюсар Валерій Мірошниченко, а нині — пацієнт реанімаційного відділення Інституту невідкладної та відновної хірургії в Донецьку очима показує на бинти:

— Пече руки, лице. Лікування, звичайно, дуже допомагає. Навіть поспати вдається. По півгодини, по годині. Ніч не спиш, дрімаєш. Сни? Ні, не сниться нічого. Може, далі снитиметься.

Я шість років слюсарем працюю. Такого ніколи не було. Спалах, хлопок якийсь. І за долі секунди порозкидало кого куди. Почали вибиратися, кого можна було — вивели, кого ні — залишили. Мені допомогли включитися в саморятувальник, бо руки обгоріли. А виходив уже сам. Потихеньку, разом із Валентином Песчанським, он на сусідньому ліжку. Він ішов трохи попереду. У нього лампу зірвало, тож разом трималися. Так збіглося, що і в палаті разом лежимо.

У саморятувальнику важко іти. Звичайно, від того місця виходимо

Приватизація

Про каліфів на годину

Фонд держмайна затвердив список із 75 пакетів акцій, що підлягають реприватизації на роздержавлених підприємствах.

Як повідомляють з прес-служби ФДМУ, зокрема йдеться про 15 і 34 відсотки акцій ВАТ «Дніпродзержинський механічний завод», 13,18 відсотка — ВАТ «Горлівський завод «Буддеталь», 3,4 відсотка — ВАТ «Костянтинівський завод залізобетонних конструкцій» (Донецька область), 21,33 відсотка — ВАТ «Дніпрофарм», 40 відсотків — ВАТ «Дніпропетровська тютюнова фабрика», 26 відсотків — ВАТ «Дніпропетровський завод імені Комінтерну» тощо.

Рішення з реприватизації пакетів приймав у різний час Вищий арбітражний суд, тож тепер їх втілюватимуть у життя. І добре, якщо це стане наукою для беззастережних чиновників, котрі часто сліпо довіряють словам, а не капіталам потенційних інвесторів.

Сергій МИКОЛАЇВ.

Податки за планом

У 2001 році Державна податкова адміністрація України планує перевірити 47,4 тис. суб'єктів підприємницької діяльності, що становить 9,9% загальної кількості платників податків.

За словами заступника голови ДПАУ Ігоря Кальниченка, перевірками буде охоплено 3 тис. підприємств за галузевим принципом, 40 тис. — із тих, кого давно не перевіряли і хто постійно заявляє значні суми відшкодування з бюджету податку на додану вартість, понад 2 тис. банківських і фінансових закладів.

Серед перших у цьому списку — компанія «Артеміда» (Кіровоградська область). Вона вже зустрічає податкових інспекторів.

Репліка

Нашому законодавству не до подушок

Більш як три роки тому на сімферопольській трасі вскочив у аварію на своїй «Вольвочці» С76 молодий український бізнесмен Сергій Коваленко. Результат аварії — на знімку.

А позавчора на прес-конференції в УНІАН він повідомив про свій намір домагатися від автоконцерну «Вольво» та продавця його автомобілів «Вікінг-моторс» через суд більш як 70 мільйонів доларів. Тепер — як інвалід II групи.

Це буде нелегко, але звучить не так уже й фантастично. По-перше, автотехнічна експертиза у рамках кримінальної справи за фактом ДТП визнала неспрацювання подушок безпеки, встановлених в автомобілі, у момент фронтального зіткнення з деревом. По-друге, підприємець заявив, що в разі, якщо судова система України визнає справедливість його претензій, він передасть державі 50 мільйонів доларів від загальної суми позову. До речі, згідно з угодою про страхування від нещасного випадку україно-швейцарська компанія «Гарант» сплатила Сергію Коваленку 500 тисяч доларів.

Цікаво й інше: директор ДержавтотрансНДІпроекту Анатолій Редзюк зазначає, що вітчизняне законодавство не вимагає від виробника наявність у автомобілі подушок безпеки. Чи не тому, що наші автолюбителі вже озолотилися б?

Сергій ВУСАТИЙ.

У номер

Київ

Баталії для інтелектуалів

Робочими днями були вихідні для юних математиків. У столиці найобдарованіші у цій дисципліні школярі змагалися у вправності розв'язувати нестандартні задачі на щорічній міській математичній олімпіаді.

Водночас, прокоментували подію в Українському фізико-математичному ліцеї Київського національного університету ім. Т. Шевченка, турніри відбулися в усіх обласних центрах. Головною нагородою для переможців цих змагань стане участь у Всеукраїнській олімпіаді юних математиків.

Іван ЛАЗНЮК.

Футбол

Не без користі

У столиці Росії паралельно із розіграшем Кубка Співдружності відбувається також міжнародний юнацький турнір збірних (U16) «Приз Москви». У першому поєдинку команда України, яку очолює Валентин Луценко, переконливо переграла збірну Латвії — 5:0 (певна сатисфакція за поразку київського «Динамо» від ризького «Сконто»). Сьогодні наші юнаки зустрічаються з вірменськими одноліткам, 25 січня — з москвичами. Фінал відбудеться в неділю.

А тим часом на заміській тренувальній базі динамівців у Кончі-Заспі, в казковому манежі, триває збір-огляд кандидатів до національної команди. У черговому контрольному поєдинку збірна програла київському клубу з другої ліги «Оболонь-ППО» — 0:2 (Бурдін, 37, Панченко, 89). Одразу зазначу, що підопічні Володимира Мунтяна, як кажуть, із шкури лізли, аби показати себе. Молодці! Нічого не скажеш.

Однак не варто серйозно ставитися до результатів експериментальної команди. Її гравці навіть не знають, як звати один одного. Але дуже важливо, що цей огляд резерву відбувається в низці товариських поєдинків. Зрозуміло, більшість із кандидатів відсіється. Але, сподіваємося, що мов оті золоті піщинки при промиванні, буде виявлено хоч кількох футболістів, які в перспективі зможуть допомогти основному складу. Серед таких назвав би форварда Олександра Мелащенка з полтавської «Ворскли». Але цьому молодому і здібному гравцеві варто більше працювати індивідуально. Тоді і результати не забаряться. Мені особисто сподобався не новачок — Олександр Призетко із «Чорноморця» (Новоросійськ), який робить чергову спробу закріпитися у збірній.

Проти оболонців збірна грала в такому складі: Шовковський, Снитко, Несмачний (Анікеєв), Шищенко (Назаров), Ващук (Головко), Дмитрулін (Ткаченко), Кардаш, Свистунов, Призетко, Демченко (Мусолітін), Мелащенко (Яшкін). Усі заміни відбулися на 46-й хвилині. Наступну зустріч збірна проведе сьогодні з «Ворсклою».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Бокс

Володимира Кличка озброїли...

Уславлений український боксер, чемпіон олімпійських ігор і світу (за версією WBO) Володимир Кличко отримав шаблю у подарунок від голови правління відкритого акціонерного товариства «Укртелеком» Станіслава Довгого — як символ перемог. Цей момент ви бачите на знімку.

Брати Клички найближчим часом проведуть цікаві поєдинки: 27 січня в Мюнхені Віталій зустрінеться з американцем Орліном Норрісом за інтерконтинентальний титул, а Володимир свій черговий вихід на ринг планує 24 березня. Звичайно, як зауважив Станіслав Довгий, ці події транслюватимуться за підтримки «Укртелекому».

Борис ГОДУН, прес-служба ВАТ «Укртелеком».

Фото В. ЛИСЕНКА.

Збідненого урану не знайшли

Згідно з розпорядженням військово-медичного управління Збройних сил України фахівці Чернівецького санітарно-епідеміологічного загону здійснили радіаційні заміри на складах боєприпасів, які є у розпорядженні місцевої механізованої дивізії. Як повідомив командир цього підрозділу, полковник медичної служби Василь Пузенко, снарядів із збідненим ураном у чернівецьких арсеналах не виявлено.

Аналогічні перевірки фахівці загону проведуть і в сусідніх областях.

Василь БАБУХ.

Злочинці — організовуються, силовики — борються

Рапорт

В Україні діють 34 серйозні злочинні угруповання, повідомив у своєму рапорті журналістам перший заступник міністра внутрішніх справ України Михайло Корнієнко. Вже цього року правоохоронні органи ліквідували два з них — «Мамонта» (Дніпропетровська обл.) та «Полковника» (Житомирська обл.).

Торік підрозділом боротьби з організованою злочинністю та іншими службами МВС виявлено 960 злочинних груп з «ознаками організованості», яких обвинувачено у скоєнні 7,7 тисячі злочинів. Зокрема, йдеться також про 112 вбивств, серед них 20 вбивств на замовлення, 78 фактів бандитизму, 648 розбійних нападів. Михайло Корнієнко заявив про затримання осіб, причетних до вбивства банкіра Вадима Гетьмана. Заарештовані кілери дали показання, що замовником замаху був керівник ТОВ «Топ-Сервіс-Схід» Ігор Шагін.

Попри такі успішні показники, за словами заступника силового міністра, голова парламентського Комітету з питань боротьби з оргзлочинністю та корупцією Юрій Кармазін незадоволений роботою органів. Він вважає, що охоронці порядку розвалили систему протидії організованій злочинності. Михайло Корнієнко заперечив — мовляв, злочинність нині не та, що була 1991 року, і, отже, боротися з «тими, хто чесно жити не хоче», стало важче.

перед очима. Страшна це річ...»

хвилини дві. А тоді — двадцять хвилин. Нічого не видно, все завалено, перекинуто. Довго це тривало, здавалося, так довго... Там двісті метрів, а поки дійшли...

Розповідає машиніст гірничовиймальних машин Ігор Гнатюк — пацієнт опікового центру цього ж інституту:

— Працювали в ремонтну зміну, лагодили комбайн. Навіть не можу сказати, як це сталося. Спочатку ударна хвиля, потім спалах — і все. На комбайні були втрьох. Двоє напарників у реанімації лежать, Костирєв і Спориш. Ні, ми не втрачали пам'яті, просто хвилею знесло з комбайна. Потім цей спалах. Включилися в саморятувальники і почали виходити, через дим нічого видно не було. Світильники залетіли кудись разом із касками.

Захочеться врятуватися — і навпомацки дорогу знайдеш. Ми загалом недалеко від виходу з лави були. Вийшли через конвеєрний штрек.

Гідравліки, верхові — ті більші опіки отримали. Ось наш гірничий майстер Володя, біля стінки його ліжко. І він обгорів. Спекотно було дуже. А ми ще повільно йшли, в саморятувальниках бігти не можна. Повітря забракне.

Вийшли — одразу в медпункті надали допомогу, відвезли у Димитрове. Там аналізи, тоді першу допомогу, і доставили сюди.

Розповідь гірничого робітника очисного вибою Сергія Самойлова, який також отримав опіки під час аварії:

— Саме витягав стійку, коли «перекинувся» струмінь, пішло гаряче повітря. Мене відкинуло метрів на п'ять. Потім вогонь — і все, більше нічого не пам'ятаю. Прийшов до тями в саморятувальнику. Сам, мабуть, включився, автоматично. Вибирався самостійно, ще кілька чоловік позаду.

Спочатку я не зрозумів, що трапилося. Це вже потім усе життя промайнуло перед очима. Страшна це річ...

Ми думали, це тільки внизу. А воно повністю по всій лаві з вентиля пішло. Пацани загинули... Кажуть, сталося це вгорі, в тупику. А я був унизу. Працювали, як звичайно. Збиралися подовжувати лаву. Не встигли...

Усе начебто в нормі було, чого воно зірвалося, не розумію. Ось хлопець, Володя Ковальов лежить, узагалі з іншої дільниці. Він прийшов зробити замір газу. Тільки вийшов — і на нього все летить. Він, правда, не обгорів, лише руку зламав. На нашій шахті із безпекою дуже суворо. І хлопець цей каже, що перед аварією перевіряв: із газом все було нормально, ніякого підвищення. Я причин не знаю. Може, оголосять по телевізору в новинах? Та головне — живим залишився...

А чи був викид?

У понеділок у шахтному медпункті шикувалися черги бажаючих здати кров для потерпілих товаришів. «Сьогодні з ними, а завтра і зі мною таке може статися», — вважає гірничий робітник дільниці з монтажу та демонтажу обладнання № 3 Юрій Свєрбєйкін.

Що саме сталося тієї фатальної неділі, поки що не з'ясовано. І експерти, і члени урядової комісії з розслідування причин трагедії утримуються від коментарів, оскільки не змогли побувати на місці аварії. Справа в тім, що в ніч із неділі на понеділок на аварійній дільниці почалася пожежа, яку на момент, коли пишуться ці рядки, досі не вдалося загасити. В шахту, ланка за ланкою, спускаються гірничорятувальники, намагаючися приборкати стихію. Великі надії покладають на газогенеруючу установку, з допомогою якої вирішено гасити полум'я інертним газом.

А в понеділок увечері на засіданні урядової комісії заявлено про те, що покази очевидців не підтверджують першої версії — про раптовий викид метану. Найпевніше, у виробці відбувався горіння газу, про що свідчать кілька знайдених там вогнегасників. Два з них виявилися порожніми — очевидно, гірники, помітивши вогонь, намагалися загасити його власними силами.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Колектив працівників апарату Верховної Ради України висловлює щире співчуття головному консультанту апарату парламенту Беліцькій Тетяні Михайлівні у зв'язку з тяжкою втратою — смертю її матері

Ольги Іванівни.

Умів брати — умій і віддавати

Кредити для нових селянських господарств

Місцева влада вдячна Дніпропетровській дирекції АК банку «Україна», однак її керуючий Сергій Антонов каже про «страх і ризик». То в чому проблема?

— А в тому, що з 1997—1999 років банку винні понад 12 мільйонів гривень, — пояснює заступник директора Людмила Кондратова. — Ми з розумінням сприймаємо ситуацію і завжди йдемо назустріч тим, кого кредитуємо, бо які труднощі випадають на долю нових приватних чи кооперативних формувань на селі, ні для кого не секрет. Та не всі нові господарі розуміють, що борги треба повертати.

Ось лише один приклад. Ще наприкінці 1998 року на підставі укладеного з ЗАТ «Рос-Агро» договору банк сплатив зарубіжній фірмі 702320 німецьких марок за комбайни, які згадане ЗАТ і придбало. А далі, як неважко здогадатися, не повертає позичені гроші. І не тільки банк, а й державна виконавча служба виявилася безсилою впливати на боржника. Уже тоді, стверджує начальник юридичного відділу банку Луїза Коваленко, стало зрозуміло, що для нього жодні закони не писані.

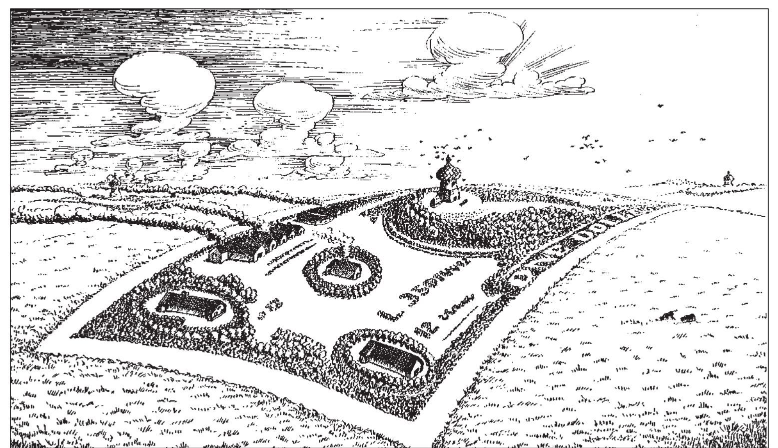
Погодьмося, висновок дуже тривожний. Але, на жаль, не безпідставний. За півтора року так і не повернувши позички, «Рос-Агро» раптом оскаржило в районний суд дії нотаріуса, котрий свого часу здійснив виконавчий напис на користь банку. І хоч ЦПК України подібні скарги визнає лише у разі, коли їх подають до суду протягом 10 днів і безпосередньо через нотаріуса, Верхньодніпровський райсуд, одначе, прийняв скаргу і навіть зупинив виконавче провадження. А тепер за півроку ніяк не спроможеться розглянути справу по суті.

Але «не чекає» і сам боржник. «Рос-Агро», як то кажуть, пішло ва-банк: звернулося з позовом до арбітражного суду, аби він визнав недійсним той договір, за яким під заставу майна воно гарантувало повернути банку позичку. Не зупиняючись перед тим, що тепер навздогін «призналася» — закладене майно видавало за своє, а воно насправді «Рос-Агро»... не належить. Виходить, ЗАТ не приховує, що вдалося до обману? І пояснює тепер так: наче, підписуючи угоду, «в законодавстві не орієнтувалося, а банк його не проконсультував». Отож з хворої голови на здорову? Чи мав хтось «підказувати», чиє майно дали під заставу?

Арбітражний суд, як і загальний, блукає між трьома соснами...

Єдине, чого домоглася дирекція банку: комбайни за рішенням суду передано на збереження банку. Та позичальники подали зустрічний позов, щоб повернути комбайни.

У банку кажуть так: на селі хоч і відбуваються докорінні зміни, та вони поки що не зачепили психології багатьох керівників, котрі звикли, що їхні борги списують. Можливо, це й так. Та фактично безконтрольна реформа аграрного сектора виплекала нову і ще часом химернішу психологію.

Ось у чому ризик для банків.

Проте районне керівництво, скажімо, голови держадміністрацій, господарники гніваються на банк, що той не завжди поспішає кредитувати. Гніватися легше, коли не ризикуєш грошима вкладників. Тому, мабуть, господарники лояльні до позичальників, що не тільки не повертають борги, а й перетворюють їх на крадіжки. Отака виходить «вибрана» ринкова економіка.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.
Мал. Володимира КАЗАНЕВСКОГО.

Були б гроші, а банкет влаштують

Після будівництва Дніпродресу близькість до Славути для багатьох мешканців робітничого селища Павло-Кічкас, що в Заводському районі Запоріжжя, стала не стільки благом, скільки лихом. Із року в рік води водосховища, що утворилося, наступають на прибережну зону західної частини Павло-Кічкаса. Вони вже забрали у селища 22 гектари берегової лінії довжиною в кілька кілометрів, підійшли впритул до вулиці Автодорівської, почали підкрадатися до будинків її мешканців, їхніх городів.

Вода заглибилася в материк на 150—160 метрів. За цього утворилося мілководдя. І коли рівень води в Дніпрі падає, вся ця територія перетворюється на болото. Це впливає не лише на екологію Павло-Кічкаса, а й Дніпра, а разом з тим — і всього міста. Адже поруч — водозабір. І коли з'являється таке рукотворне болото, виникають проблеми з очисткою води — фільтри забиваються.

12 червня 1997 року під № 587 вийшла безпрецедентна постанова Кабміну «Про розв'язання соціальних та екологічних проблем житлового масиву Павло-Кічкас м. Запоріжжя». На підставі цієї постанови Заводська райадміністрація розробила відповідну програму, в яку, зокрема, ввійшло берегоукріплення 2,5 кілометра найнебезпечнішої зони узбережжя Павло-Кічкаса, а також розв'язання екологічних проблем селища. Передбачалося тоді освоєння семи мільйонів гривень. Інститут «Запоріжгідроводгосп» підготував першу частину робочого проекту берегоукріплення —1367 метрів прибережної зони в районі вулиці Автодорівської. Друга частина проекту — укріплення ще 1100 метрів узбережжя — нині в стадії розробки. І це не випадково.

Ще 1998 року замовник робіт — Міністерство екології та охорони навколишнього середовища — мав виділити для берегоукріплення перші 300 тисяч гривень. Не виділили. Не знайшлося у Кабміну грошей для Павло-Кічкаса. А 1999 року Заводська райадміністрація провела тендер на виконання робіт щодо укріплення узбережжя західної частини Павло-Кічкаса, знайшла генпідрядника й ті організації, які мають залучати до берегоукріплення на умовах субпідряду. Затримка була за фінансуванням. Ось тоді на сторінках «Голосу України» і з'явилася стаття про проблеми робітничого селища («Час відродження Павло-Кічкаса настав. Але годинник у Кабміні відстає...», 20.09.2000 р.). Не знаю, чи то виступ нашої газети подіяв, чи тому що до уряду прийшла інша команда, але наприкінці минулого року Міністерство екології та охорони навколишнього середовища виділило для будівництва захисної споруди вздовж узбережжя західної частини Павло-Кічкаса 600 тисяч гривень. Багато це чи мало? З такими темпами фінансування будівництво може затягнутися на десяток років.

До спорудження насипного гранітно-шлакового валу, який будівельники називають банкетом, колектив ЗАТ ПМК-28 «Запоріжводбуду» приступив без розкачки. Щодня на спорудження гранітного бастіону було задіяно до 30 потужних самоскидів, котрі доставляли камінь одночасно з двох кар'єрів. І виділені Кабміном 600 тисяч було освоєно... за 20 робочих днів. А результат — 300 метрів банкету. Решту його — 1067 метрів — у районі вулиці Автодорівської місцева влада має намір спорудити нинішнього року.

Голова Заводської райадміністрації Павло Михайлик вже планує після завершення будівництва банкету утворені між ним і берегом заводі засипати піском і суглинком, облаштувати тут зону відпочинку з парком та кафе. Так воно, мабуть, і буде, якщо, звісно, кабмінівський годинник не дасть збою.

Олександр АБЛІЦОВ.
Запорізька область.

Хочу мільйон! — На!

Поки учасники популярного телешоу «Перший мільйон» ламають голову, як одержати карколомну суму, на Чернігівщині набула поширення результативніша гра, у ході якої щасливчики вже заволоділи 1199 тисячами гривень. При цьому останні не дуже й напружували свою пам'ять у пошуках відповіді на складні запитання. Гравці змагалися у сміливості... випросити з бюджету щонайбільшу суму! І отримували її!

Розпочатий у Чернігівській області експеримент з удосконалення механізму надання житлових субсидій виявив значні загадкові ребуси у цій сфері. Вже перші перевірки, проведені обласною прокуратурою, шокували навіть бувалих у всіляких бувальщих слідчих. Азарт отримання з казни коштів, яких так бракує вчителям, медикам тощо, перейшов усі можливі межі. Так, посадові особи електромереж Бахмацького району протягом двох останніх років надавали електрокомпанії «Чернігівобленерго», фінансовим установам фальсифіковані статистичні дані та розрахунки на відшкодування з бюджету коштів за використану ветеранами та учасниками Великої Вітчизняної війни електроенергію. Начальник, його колишній заступник, головний бухгалтер РЕМу безпідставно завищували розмір пільгового споживання її, внаслідок чого підприємство незаконно отримало з бюджету 708,7 тисячі гривень субвенції.

— На жаль, це не поодинокий випадок, — каже начальник відділу нагляду за дотриманням і застосуванням законів Чернігівської обласної прокуратури Євген Ходико. — Прокурор Носівського району порушив кримінальну справу за ознаками злочинів, передбачених статтями 148-5 ч.2. 172 ч.2 Кримінального кодексу України стосовно посадових осіб, які теж подавали фіктивні розрахунки про обсяги електроенергії, спожитої пільговиками. У такий спосіб «енергетичні щасливчики» отримали 331 тисячу гривень! Талалаївський РЕМ уже під час перевірки повернув державі 132,8 тисячі гривень. Виявлено таки само значні зловживання у роботі Менського, Чернігівського РЕМів. Безпардонно і нахабно просили кошти на «пільгове» відшкодування в одинадцяти районах!

Учасників цієї азартної гри з державним бюджетом нині очікують нелегкі часи. Вже притягнуто до кримінальної відповідальності 17 осіб. Ще по 17 справах завершується слідство. Після втручання органів прокуратури незаконно отримані районами електричних мереж державні кошти відшкодовано в сумі 1024,7 тисячі гривень. Очікується, що після січневих та лютневих судів згадана сума значно зросте.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Сало, воно і в Африці сало

А Актуально

(Початок на 1-й стор.).

Панацея від усього

— Розхожа думка, що багатьом сало в меню протипоказане, бо має підвищений вміст холестерину. Насправді в ньому холестерину взагалі немає (!) на відміну від тих-таки курячих яєць і м'яса або риб'ячого жиру (де його на 100 грамів припадає 5700 мг). І сало в помірних дозах надзвичайно корисне.

Приміром, завдяки своїм біологічним властивостям сприяє виведенню з людського організму радіонуклідів. І, щоб досягти довголіття, рекомендується щодня споживати хоча б 50—70 грамів сала. А повніють, до речі, від борщу.

«Брати» наші менші

Тепер про свиней. Досліджуючи розумові здібності тварин, вчені розмістили їх у такій послідовності: мавпа, лисиця, єнот, свиня, кінь, слон і т. д.

За біологічними параметрами і сумісністю організм свиней надзвичайно близький до людського: кровоносні судини, особливо артерії, є точною копією людських. Вміст у крові гемоглобіну і білків, а також розмір кров'яних тілець майже цілком збігається з нашими показниками. На диво схожі будова шкіри, нервової системи, розміри внутрішніх органів. Як і в людини, у свиней молочні зуби змінюються на постійні. Тому й недарма деякі вчені жартують, що гомо сапієнс походить не від мавпи, а від... свині.

До речі, саме полтавські учені-свинарі ще півстоліття тому виростили порося-донора, чим по праву може пишатися національна наука.

Я пам'ятник зліпив нерукотворний...

Улітку академік Рибалко побував у Ромнах, що на Сумщині, на українському гумористичному фестивалі... любителів сала. Тоді в парку культури відкрили пам'ятник... свині. Ще й підпис зробили — «Від щирих українців». У нашій державі це перший монумент, а всього в світі таких пам'ятників чотири. Незабаром на території полтавського інституту збираються встановити пам'ятник свиноматці з поросятами — в натуральну величину. А в Полтавській аграрній академії з'явиться ціла композиція — ангели, які несуть свиню.

Якщо до свиней по-свинськи

— Загалом свиню можуть незабаром занести і до... Червоної книги. Такий невтішний статистичний прогноз. Ще десять років тому в Україні щорічно кололи 25 мільйонів свиней, а минулого — лише вісім. У Китаї, до речі, під ніж за рік пускають понад 300 мільйонів «п'ятачків». У нас майже не залишилося господарств, у яких утримують більш як дві-три тисячі свиней. А в 90-ті майже в кожному районі було по одному двадцяти- і десятитисячнику. Ситуацію можна стабілізувати, переорієнтувавши галузь на індивідуальний сектор. Та де взяти якісний молодняк у достатній кількості? Навіть на Полтавщині, де «виведено в люди» миргородську, українську і полтавську породи, які визнані в Європі як кращі аналоги.

Звідки йдемо ми з П'ятачком?

За минулий рік Полтавський м'ясокомбінат завіз із Польщі 50 тонн сала (!). Це майже половина переробної сировини. Імпортують звідти й м'ясо, а ще з Австрії, Угорщини... До речі, колись комбінат неабияк славився і... баранами, точніше, виготовленими з їхніх кишок струнами для смичкових інструментів.

Такий товар купували музиканти Москви, Ленінграда, Києва... Тепер овець вирощують у лічених господарствах, а від струн залишився порожній звук.

Треба, щоб шкварчало

На святкових столах майже завжди є і шмат доброго сала, ковбаси. Зрештою, це синонім нашого добробуту. А як визначити якість «українського снікерсу»? Тут можна обійтися і без математичних розрахунків — просто покласти на пательню тонкий шматочок сала і простежити за процесом. Неякісний продукт скрутиться. Так буває з імпортним салом. А вітчизняне — зарум'яниться, стане рівненьким, приємно зашкварчить... Одне слово, смачного!

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.

Хаотичності й ілюзій більше не буде

(Початок на 1-й стор.).

Насамперед це стосується поняття стратегічного партнерства. На думку А. Зленка, настав час, коли не треба боятися невеликої кількості стратегічних партнерів, бо їх і не може бути багато. Україна має дотримуватися «нормальної логіки» у відносинах з ними. З одного боку, «треба, щоб наші партнери поважали інтереси України», а з другого — щоб і ми з однієї теми «говорили те саме і в Брюсселі, і в Москві, і у Вашингтоні». А коли інтереси партнерів різняться, маємо діяти, керуючись суто власними національними інтересами.

Політичні пріоритети міністр розставив у такому порядку. Стратегічне партнерство з ЄС, США та Росією, особливі й дуже тісні стосунки з Польщею, зміцнення відносин із сусідніми державами і прагматизація партнерських зв'язків з усіма зацікавленими представниками світової спільноти. Саме з цим аспектом має бути пов'язане підвищення уваги дипломатичної служби до просування зовнішньоекономічних інтересів України. Що має означати «жорстке лобіювання і захист наших економічних інтересів на міжнародній арені». Вже найближчим часом МЗС запропонує власний проект концепції економізації зовнішньої політики нашої держави.

Дуже важливим кроком у систематизації дій вітчизняної дипломатії, на думку А. Зленка, має стати «остаточне завершення дискусій про багатовекторність» української зовнішньої політики. Міністр розуміє цей термін «як розвиток і підтримку відносин з багатьма країнами». Він наголосив, що багатовекторність — «жодною мірою не напрям руху держави в системі міжнародних координат. Наш вибір визначено. Це — європейська інтеграція України».

Олег ДЕНИСОВ.

Великобританія стала першою країною, де офіційно дозволено проводити клонування людських ембріонів на ранніх стадіях розвитку. Відповідний закон ухвалила палата лордів, і він набере чинності наприкінці січня.

Фото АП.

Страсбург побоюється за долю майора Мельниченка?

(Початок на 1-й стор.).

Таку поправку внесли доповідачі по Україні Анне Северинсен і Рената Вольвенд. Пропозицію, як і всю доповідь, затверджено Моніторинговим комітетом. Тепер — слово за асамблеєю.

Тим часом сталася ще одна приємна подія: заступника глави нашої делегації Анатолія Раханського обрано головою Комітету з питань культури, науки і освіти. Причому одностайно. Серед іншого в компетенцію цього комітету входять і питання, пов'язані з діяльністю мас-медіа.

А вчора перший заступник міністра закордонних справ, постійний представник України при Раді Європи Олександр Чалий вручив вірчі грамоти Генеральному секретареві РЄ Вальтеру Швіммеру.

Учора ж таки ПАРЄ ухвалила рішення припинити процедуру моніторингу щодо Латвії. Хоча, йдеться в доповіді британця Террі Девіса та фіна Гуннара Янсена, вони й досі розчаровані не розв'язаністю питання негромадян у цій країні. «Попри значний прогрес у процесі натуралізації доповідачі вважають, що це залишається серйозною проблемою», — зазначено в доповіді. Тож особливу увагу латвійського керівництва звернено на те, що парламент досі не ратифікував рамкову конвенцію із захисту прав національних меншин. Асамблея вважає, що якнайшвидше набуття чинності цим документом сприятиме процесам соціальної інтеграції у країні.

Окрім того, від Риги вимагають: віднайти додаткові ресурси для програм, покликаних сприяти натуралізації негромадян; привести закон про освіту у відповідність із рамковою конвенцією захисту прав нацменшин; якнайшвидше ратифікувати Соціальну хартію тощо. Одне слово, питань до Латвії вистачає. Проте ПАРЄ вирішила, що для їх розв'язання достатньо буде діалогу, а не тиску, який передбачає процедура моніторингу. Тепер під такою у РЄ залишаються Туреччина і колишні радянські (за винятком балтійських) республіки: Україна, Росія, Молдова та Грузія. Завтра до них приєднаються Азербайджан і Вірменія — робочий день ПАРЄ розпочнеться урочистою церемонією прийняття цих держав до Ради Європи.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Страсбург.

Чечнею займатиметься «професійний орган»

Парламентська асамблея Ради Європи оголосила російській делегації, що вона має право зберігати мовчання. І тепер у Страсбурзі так ніхто й не дізнається, що в понеділок війну в Чечні завершено.

Принаймні, за словами помічника президента РФ Сергія Ястржембського. Про що він і повідомив під час прес-конференції, зашифрувавши зрозуміле всім слово «війна» під зрозуміле лише для росіян «військова частина контртерористичної операції».

Тепер залишилося впоратися з другою частиною, не військовою: «знищити дрібні розрізнені групи бойовиків» і фізично ліквідувати польових командирів, яких у Москві називають «ватажками бандформувань». А з такою дріб'язковою справою можна впоратися й без військових. Тому, як пояснив президент РФ Володимир Путін, контртерористична операція буде тривати «з використанням інших засобів та акцентів». Керівництво операції покладено «на той професійний орган, який і має здійснювати боротьбу з тероризмом». Тобто на ФСБ, а точніше, на його директора Миколу Патрушева.

Окрім того, у понеділок Путін прийняв рішення про часткове скорочення і часткове виведення військ з Чечні.

Чи повірять Путіну в Страсбурзі, побачимо вже найближчим часом. А ось у Москві до цих повідомлень поставилися з певним скептицизмом. Адже, кажучи про початок виведення, ніхто не повідомив конкретні чи хоча б можливі дати. Ну а щодо рішення передати бойовий прапор з рук військових у руки феесбешників, то всім відома непорушна віра Путіна у можливості ФСБ. Але спадає на думку дитяча пісенька: «Папа может быть, кем угодно, только мамой не может быть». Як би не замінялися поняття «контр», «анти», «протитерористична», але в Чечні все-таки триває війна.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Хроніка, факти, події

Дії говорять гучніше за слова

(Початок на 1-й стор.).

Одним з основних досягнень перший заступник Голови ВР вважає налагодження конструктивної співпраці між законодавчою та виконавчою гілками влади. І останні заяви В. Ющенка свідчать, що важливість таких взаємодій усвідомлюється і Кабінетом Міністрів.

Торкаючись перспектив подальшої роботи парламенту, Віктор Медведчук наголосив, що при відповідному порозумінні з Кабміном і прогнози будуть оптимістичні. Відповідаючи на запитання пана Паскуаля відносно останніх подій, що мають відношення до «справи Гонгадзе», В. Медведчук наголосив на необхідності розгляду всіх аспектів у правовій площині. «Такий підхід повинен бути до всіх подій, пов'язаних з цією справою. Будь-які зловживання з боку влади, якщо вони мали місце, не повинні залишатися безкарними», — заявив він.

Карлос Паскуаль погодився, зауваживши, що «дії говорять гучніше за слова, і саме дії повинні підтвердити європейський вибір України».

■ Белград

Конфлікт позицій

Розпочався триденний візит до Югославії глави трибуналу ООН з воєнних злочинів Карли дель Понте. Це буде серйозним випробуванням для Воїслава Коштуниці, який не раз критикував дії Гаазького трибуналу. На думку Коштуниці, воєнними злочинами мають займатися югославські суди.

■ Токіо

Відставка по-японськи

Міністр економіки Японії Фукушіро Нукага пішов у відставку. Причина — скандал з хабарем у 128.700 дол., отриманим від страхової компанії KSD. Нукага стверджує, що гроші отримав його секретар, а сам він нічого про це не знав, а дізнавшись, негайно повернув їх компанії. Новим міністром став Таро Асо.

■ Сантьяго

Піночета судитимуть?

Генерала Аугусто Піночета вперше допитав суддя Гусман. Допит мав ознайомчий характер. Його адвокати так і не змогли перешкодити початку процесу. Мало того, результати медичного обстеження Піночета було поставлено під сумнів.

■ Маніла

Естрада став невиїзним

За рекомендацією комітету з розгляду скарг на незаконні дії екс-президента Естради, уряд Філіппін заборонив йому виїжджати з країни. Проти Естради також розпочато судовий процес у справі про хабарництво. А новий президент Глорія Макапагаль Арройо вчора провела урочистий прийом на честь своєї інавгурації.

■ Париж

Дарвін здригнувся б

ЮНЕСКО закликало міжнародну спільноту приєднатися до операції з урятування унікальної екосистеми Галапагоських островів. Саме на Галапагосах, заселених ігуанами та велетенськими черепахами, народилася теорія еволюції Дарвіна. Нині екології регіону загрожує токсичне пальне, що витікає з танкера «Джессіка», який налетів на прибережні скелі біля головного порту островів.

■ Мадрид

Нелегали не хочуть від'їжджати

Сотні нелегальних іммігрантів вийшли в Іспанії на демонстрації на знак протесту проти нового законодавства, що вчора набуло чинності, яке різко обмежує їхні права та полегшує процедуру їх вислання. В деяких містах групи протестантів зайняли церкви та інші громадські будівлі. Вони заявляють, що продовжуватимуть голодовку доти, доки не буде задоволено їхні вимоги про надання права залишатися і працювати в Іспанії.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Справа про наклеп

Прес-служба білоруської прокуратури повідомила про те, що порушено кримінальну справу за фактом наклепу на адресу Олександра Лукашенка.

За тиждень до того всі білоруські незалежні видання отримали повідомлення про те, що в мережі Інтернет міститься інформація про діагноз Олександра Лукашенка, підготовлена психіатром Дмитром Щигельським. Цей текст під заголовком «Медичний діагноз» наважилася опублікувати лише газета «Наша Свабода».

Дмитро Щигельський — молодий лікар, йому нема ще 30 років. У нього справді є стаж роботи в Могильовській психіатричній лікарні, хоча профільна спеціальність —педіатрія. Весною минулого року Щигельський звільнився з роботи, вигідно продав квартиру. Тепер він, за його власним повідомленням в інтерв'ю білоруській службі радіо Свобода, у Сполучених Штатах. Щигельський проводив обстеження Лукашенка заочно, опираючися здебільшого на публічні виступи білоруського президента.

До відповідальності у справі про наклеп можуть бути притягнені редакція газети «Наша Свабода» і Дмитро Щигельський. Стаття про наклеп передбачає покарання у вигляді штрафу, виправних робіт на строк від 2 років або тюремне ув'язнення до 4 років.

Прокуратура має намір провести розслідування якнайшвидше. До слідства залучено й співробітників КДБ. Для чого потрібна їх участь у розслідуванні, ні в прокуратурі, ні в самому КДБ пояснити не змогли. Слідчій групі належить з'ясувати обставини появи в газеті «Наша Свабода» статті «Медичний діагноз». Згідно з офіційним повідомленням, справу було порушено відразу після появи публікації, проте протягом кількох днів співробітники прокуратури мовчали. Досі жодних слідчих дій не було. Начебто прокуратура впродовж цього часу вивчала публікації. Остаточне рішення, судячи з усього, було прийнято лише після зустрічі Лукашенка з генеральним прокурором Віктором Шейманом. Очевидно, під час зустрічі обговорювали, що краще: цивільний процес чи кримінальний.

Видавець «Нашей Свабоди» Павло Жук вважає: «Якби було подано цивільний позов, нам довелося б доводити в суді, що ми маємо рацію. Тепер усе навпаки. Коли прокуратура заводить кримінальну справу, вона бере на себе зобов'язання і за доказом правомірності своїх домагань. Вона змушена буде довести, що наклеп мав місце. Це можна зробити тільки одним способом — створити медичну комісію для огляду Лукашенка. Якщо не буде експертизи, не буде й доказів, що ми винні».

Анна ПЕТРОВСЬКА.
Мінськ.

В Англії дозволено клонування людей

Шановні акціонери ВАТ «Промсантехніка»

Правління **ВАТ «Промсантехніка»** повідомляє про проведення річних загальних зборів акціонерів, які відбудуться 16 березня 2001 року о 16.00 в актовому залі підприємства за адресою: м. Комсомольськ, Полтавської обл., вул. Будівельників, 60.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про фінансово-господарську діяльність Товариства за 2000 рік та перспективи на 2001 рік.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії товариства за 2000 рік.
3. Про зміни в складі керівних органів Товариства.
4. Різне.

Реєстрація учасників зборів з 14.00.

Для участі в зборах акціонерів мати при собі паспорт, представникам акціонерів паспорт та доручення оформлене згідно чинного законодавства.

Телефон для довідок: (05348) 2-17-23.

Правління ВАТ «Промсантехніка».

До відома акціонерів ЗАТ НВЦ «Борщагівський ХФЗ»

Загальні збори акціонерів ЗАТ НВЦ «Борщагівський хіміко-фармацевтичний завод» відбудуться 16 березня 2001 року за адресою: м. Київ, вул. Миру, 17 (в приміщенні заводської їдальні). Початок зборів — о 15.00.

Проект порядку денного:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності в 2000 році.
2. Висновки Ревізійної комісії.
3. Про затвердження річного балансу Товариства за 2000 фінансовий рік.
4. Про розподіл прибутку та виплату дивідендів за 2000 рік.
5. Про затвердження основних напрямів витрат на 2001 фінансовий рік.
6. Про затвердження результатів викупу акцій Товариством та розподілу акцій, викуплених у акціонерів Товариства.

Пропозиції щодо порядку денного зборів слід надсилати не пізніше 14 лютого 2001 року за адресою: 03134, м. Київ, вул. Миру, 17.

З документами, пов'язаними з порядком денним зборів, можна ознайомитися, починаючи з 12 березня 2001 року у секретаря Правління Товариства. Довідки за тел. 471-06-28.

Для реєстрації учасників загальних зборів кожен акціонер повинен мати при собі паспорт. Довірена особа (представник) крім паспорту повинна мати доручення на право представляти інтереси акціонера на загальних зборах, оформлене відповідно до вимог чинного законодавства.

Реєстрація акціонерів для участі в зборах проводиться в день скликання зборів з 12.30 до 14.30.

Правління ЗАТ НВЦ «Борщагівський ХФЗ».

Правление ОАО «Горловский комбинат хлебопродуктов»

проводит 14.03.2001 года в 10.00 общее собрание акционеров по адресу: г. Горловка, ул. Интернациональная, 18.

Повестка дня:

1. Отчет правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности ОАО за 2000 год.
2. Отчет наблюдательного совета.
3. Отчет ревизионной комиссии.
4. О прибыли 2000 года и распределение плановой прибыли 2001 года.
5. Довыборы членов органов управления.
6. Информация о погашении кредита банка.

Для участия в собрании иметь при себе: документ, удостоверяющий личность, доверенность на право участия в собрании — для представителей юридических и физических лиц оформленная согласно действующему законодательству.

Телефоны для справок: (06242) 4-83-36, 4-85-45.

Правление ОАО.

Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Мега-гарант»

повідомляє: 16 березня 2001 р. в 15-00 за адресою: м. Харків, вул. Артема, 46 відбудуться загальні збори акціонерів з **порядком денним:**

1. Звіт директора ЗАТ «Страхова компанія «Мега-гарант» про підсумки діяльності страхової компанії у 2000 році.
2. Звіт ревізійної комісії ЗАТ «Страхова компанія «Мега-гарант».
3. Затвердження річного балансу ЗАТ «Страхова компанія «Мега-гарант» за 2000 рік.

Директор ЗАТ «СК «Мега-гарант».

Арбітражний суд Київської області (м. Київ, вул. Жилянська,58-б) порушив справу № 278/12 б-00 про банкрутство Приватного підприємства «Ватра-Трейд» (01042, м. Київ, а/с 304/5) п/р 26001325800002 в АБ «Український професійний банк», МФО — 300205, код ЄДРПОУ — 24577543, та визнав його банкрутом, ліквідатор — Божок І. П.

Кредиторам звертатися з претензіями до боржника протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Харківської області (м. Харків-22, Держпром,8 під'їзд) за заявою ДПІ в Київському районі м. Харкова порушив справу № 14820/2-74 про банкрутство акціонерного товариства «Інтероптика» (м. Харків, вул. Пушкінська,43, код ЗКПО 23754347, р/р 260080011842 в АКБ «Регіон-банк», МФО 351298).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються в місячний термін з дня опубікування оголошення.

Державна податкова інспекція у м. Торезі (86600, м. Торез, вул. Миколаєва, 40) повідомляє, що арбітражний суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушив 29.12.2000 р. справу про банкрутство № 18/237 Б дочірнього підприємства «Торезьке автотранспорте підприємство 11467» ВАТ «Донецькавтотранс» (86600, м. Торез, вул. Поповича, 17; код ЄДРПОУ 03116536, п/р 26004301460062 у відділенні Промінвестбанку України у м. Торез, МФО 334282).

Арбітражний керуючий Шаповалов Артем Пилипович, ліцензія № 318.

Дочірнє підприємство **«Надія»** м. Гола Пристань, вул. Першого Травня, 25 змінює організаційно правову форму на товариство з обмеженою відповідальністю «Надія». Претензії приймаються в місячний термін з дня опублікування об'яви.

До уваги акціонерів Кобеляцького ВАТ «Райагропостач»

Чергові загальні збори акціонерів відбудуться 16 березня 2001 року об 11 годині за адресою: Полтавська область, м. Кобеляки, вул. Міжколгоспна, 4а.

Початок реєстрації о 9 години

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 2000 рік.
2. Звіт спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Затвердження річного звіту і балансу за 2000 рік.
5. Вибори органів управління товариством і контролю:
   - голови правління
   - правління
   - спостережної ради
   - ревізійної комісії

При собі мати паспорт, або відповідно оформлене доручення на право голосу.

Правління.

До уваги акціонерів ВАТ «Галант»

15 березня 2001 року о 13 год. 30 хв. за адресою: Україна, Львівська область, м. Броди, вул. Золота, 15, в приміщенні експериментального цеху відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Галант».

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2000 рік та основні напрями роботи в 2001 році.
2. Висновки ревізійної комісії.
3. Затвердження балансу за 2000 рік і прийняття рішення про розподіл прибутку.
4. Висновки Спостережної ради.

Реєстрація учасників зборів буде здійснюватись з 12.30 до 13.30 за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасників зборів необхідно мати:

— документ, що посвідчує особу;

— доручення на право участі в зборах (для представників акціонерів).

Пропозиції акціонерів щодо порядку денного зборів приймаються не пізніше як за 30 днів до їх скликання.

Телефон для довідок: (03266) 4-32-11.

Правління ВАТ «Галант».

Центр Комерційного Права | **Deloitte Touche Tohmatsu**

конкурс на посаду ЗАСТУПНИКА ДИРЕКТОРА

— вища юридична освіта; мін. 5 років управлінського досвіду

— значний досвід роботи в програмах міжнарод. техн. допомоги та /або зв'язків з громадськістю/ державними установами

— вільне володіння англійською мовою (усно і письмово)

Просимо надсилати резюме та супровідного листа англійською та українською мовами: clc@clc.com.ua

Арбитражный суд Харьковской области (г. Харьков, ГОСПРОМ, 8 подъезд) возбудил дело № Б-7599/2-07 о банкротстве ООО «Ивис». Юридический адрес: г. Харьков, ул. Октябрьской революции, 147 кв.25. Код ОКПО 30140987, р/с 26001301810763 УАПИ БАНК Украины.

Дирекція ЗАТ «Авторембуд»

повідомляє про скликання загальних зборів акціонерів, які відбудуться 15 березня 2001 р. о 10.00 за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська,31.

Порядок денний:

1. Звіт дирекції ЗАТ «Авторембуд» за 2000 рік.
2. Висновки ревізійної комісії перевірки фінансово-господарської діяльності дирекції ЗАТ «Авторембуд».
3. Внесення змін та доповнень до Статуту ЗАТ.
4. Відкликання та обрання членів дирекції.
5. Відкликання та обрання членів Ревізійної комісії.
6. Обрання членів Спостережної Ради.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитись 15.03.2001 р. з 9 год. до 10 год. за місцем проведення зборів. Для участі в загальних зборах акціонерів при собі необхідно мати паспорт або інший документ, що засвідчує особу, а для уповноважених представників акціонерів, крім того, оформлені відповідним чином доручення на передачу їм права голосу на зборах.

Необхідну інформацію можна отримати за телефоном: 241-97-70.

Директор ЗАТ «Авторембуд».

Шановні акціонери ВАТ «Дніпропетровськгаз»!

Повідомляємо, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 15 березня 2001 року об 11.00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Артема, 5, актовий зал клубу УМВС.

Порядок денний:

1. Звіт Голови Правління ВАТ про підсумки фінансово-господарської діяльності у 2000 році. Основні напрями роботи у 2001 році.
2. Звіт Голови Спостережної Ради.
3. Звіт Голови Ревізійної комісії.
4. Затвердження річного звіту і балансу. Про розподіл прибутку, сплату дивідендів за 2000 рік та плановий розподіл прибутку на 2001 рік.
5. Затвердження змін та доповнень до статуту.

Реєстрація акціонерів здійснюється з 9.00 до 10.45 за місцем проведення зборів.

Для участі в зборах необхідно мати при собі:

- документ, що посвідчує особу акціонера чи його представника;
- свідоцтво про народження, якщо акціонером є неповнолітня дитина;
- доручення на право участі у зборах (для представників юридичних та фізичних осіб).

Одночасно повідомляємо, що з 1 січня 2001 року припиняється дія договору на ведення реєстру з ТОВ «Бета-ЛТД» (дозвіл № 205-р від 16.12.96 р.). Новим реєстратором ВАТ «Дніпропетровськгаз» стає відкрите акціонерне товариство «Фінансова компанія «Укрнафтогаз» (дозвіл № 160-р від 31.10.96 р.), розташоване за адресою: 253090, м. Київ, вул. Празька, 5, тел./факс: (044) 551-95-14.

Нагадуємо, що до 1 січня 2002 року кожен акціонер повинен отримати сертифікат акцій ВАТ.

Довідки за телефоном: (0562) 47-17-77.

Оргкомітет з підготовки зборів.

Арбітражний суд Житомирської області (10014, м. Житомир, вул. Мала Бердичівська, 25) порушив справу № 14/301 «Б» від 16 жовтня 2000 р. про банкрутство приватного підприємства фірми «Віста» (10031, м. Житомир, вул. Щорса, 48), р/р № 26006300980115 в Обл. Упр. Ощадбанку м. Житомира, МФО 311647, суб. рахунок 2600901524075, МФО 311324 відд. Укрексімбанку та відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Горука Віктора Андрійовича, ліцензія № 140, адреса місцезнаходження: 10014, м. Житомир, майдан Рад, 12, каб. 320; роб. тел. (0412) 22-72-26.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Арбитражный суд Харьковской области (61002, г. Харьков, пл. Свободы,5, Госпром, п.8) постановлением от 6.12.2000 г. по делу 12-924/7-07 признал Дочернее предприятие акционерного общества закрытого типа «Торговый дом № 3», р/с в ХОФ АКБ УСБ, МФО 351016, код 09351014, юридический адрес: г. Харьков, ул. Героев Труда,15, банкротом и открыл ликвидационную процедуру. Ликвидатором назначен арбитражный управляющий Гмырак Л. И., свидетельство № 244 от 13.11.2000 г., р. т. (0572) 21-27-70.

«Ліквідується СГВК «Світанок» (код ЕДРПОУ) — 03764436) зареєстрований розпорядженням Врадіївської райдержадміністрації № 11-р від 19.01.2000р.

Претензії кредиторів приймаються ліквідаційною комісією протягом 2-х місяців з дня опублікування оголошення за адресою: с. Доброжанівка, Врадіївського району, Миколаївської області,

тел. 9-20-99, 9-41-80.

Концерн «ІВО» повідомляє про свою ліквідацію. Код ЄДРПОУ 25073494. Юридична адреса: 77300, Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Писарська, 37. Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення. Тел.: (03472) 2-02-90, 2-27-25.

Арбітражний суд Рівненської області (33000, м. Рівне, вул. Відінська,10) порушив справи:

— № 1Б/56-Б-2 про визнання банкрутом ТЗОВ «Бустер ЛТД», код 25315839, юридична адреса: 34300, смт. Володимирець, Володимирецького району Рівненської області, р/р 26002001000025 в Володимирецькому ТВБВ банку «Україна», МФО 333313.

— № 1Б/51-Б-2 про визнання банкрутом Радивилівського міжгосподарського підприємства по виробництву будматеріалів, код 21081155, юридична адреса: 35541, с. Крупець, Радивилівського району, Рівненської області, р/р 26009450691001 в Радивилівському ТВБВ банку «Україна», МФО 333313.

Розпорядник майна Франко О. П., ліцензія № 042, м. Рівне, вул. Драгоманова, 27.

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ВАТ «Карпатнафтомаш»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 15 березня 2001 року о 10.00 за адресою: Івано-Франківська область, м. Калуш, вул. Долинська,88, зал засідань заводу «Нафтомаш».

Початок реєстрації акціонерів о 8.00.

Порядок денний:

1. Звіт голови Правління.
2. Звіт ревізійної комісії за 2000 рік.
3. Затвердження звіту Голови правління.
4. Затвердження звіту ревізійної комісії.
5. Внесення змін в статут товариства і вибори нових керівних органів.
6. Зміни у складі спостережної ради.
7. Зміни у складі ревізійної комісії.
8. Про передачу цілісного майнового комплексу ВАТ «Карпатнафтомаш» в оренду ТОВ «Українські нафтові інвестиції».
9. Різне.

«Але ж бо це ми, німці, змусили їх працювати на нас і на війну...»

У серпні минулого року набув чинності закон ФРН про фонд «Пам'ять, відповідальність, майбутнє», на підставі якого насильно вивезені до Німеччини громадяни країн Східної Європи, котрі примусово працювали на Третій рейх, можуть звертатися із заявками до відповідних партнерських організацій на отримання компенсаційних виплат. Звертатися можуть, але шлях від подання заяви до отримання грошей не такий швидкий. Про це та про інші проблеми, пов'язані з компенсаціями остарбайтерам, кореспондент «Голосу України» розмовляє із заступником голови фонду, доктором Гансом-Отто БРОЙТІГАМОМ.

— Пане Бройтігам, що заважає розпочати виплати?

— Об'єктивні причини. По-перше, досі не досягнуто правового миру з партнером у переговорах — США. Це означає, що американська сторона, попри домовленості, не відкликала судові позови проти німецької індустрії і не дає гарантій, що їх буде відхилено. За наявними даними, питання мають вирішити позитивно до кінця січня. По-друге, тривають переговори з партнерськими організаціями в країнах Східної Європи — національними фондами «Взаєморозуміння і примирення». Залишилося розв'язати низку питань щодо механізмів вивчення заяв, а також виплат безпосередньо жертвам нацизму з тим, щоб вони могли отримати гроші якнайшвидше. Договори збиралися підписати наприкінці минулого року, але виникло надто багато проблем. Якщо ми впораємося з цим завданням у січні, то можна буде розпочати виплати німецьким фондом приблизно в травні. А завдання національних фондів — швидше адресувати компенсації колишнім примусовим працівникам.

— Але кажуть, що до необхідних 10 мільярдів компенсаційної суми бракує ще більш як 1 мільярд?

— Це так. Підприємства німецької індустрії мали були внести 5 мільярдів марок, проте повну суму ще не зібрали. Але ж бо й точної дати для них не було встановлено. Втім, я не сумніваюся в тому, що до моменту виплат, а то й раніше, вони обов'язково перекажуть на рахунок фонду всі гроші, які обіцяли.

— А як гроші виплачуватимуть?

— Колишні примусові працівники мають надіслати заяви до національних фондів «Взаєморозуміння і примирення». Там їх зобов'язані розглянути і вивчити. Якщо стосовно них приймуть позитивне рішення, то наприкінці кожного місяця заяви надсилають (уже із зазначеною сумою, яку належить виплатити) до німецького фонду «Пам'ять, відповідальність, майбутнє». Тут їх ретельно перевіряють згідно з визначеними критеріями і за ними складають іменні списки. Потім їх направляють до банку, в якому національні фонди мають рахунки. А вже звідти гроші «прямим» шляхом виплачуватимуть колишнім примусовим працівникам. Тобто 1,724 млрд. марок не всі одразу перекажуть в Україну на рахунок одного чи кількох банків. Кожна сума для одержувача буде адресна. Проте саме тут і виникла проблема: національні фонди проти такого рішення.

— Справді, яка складна і тривала процедура!

— Так, це досить складно, але іншого варіанта ми не бачимо. Ведуться переговори про механізми саме такого шляху виплат, тобто колишні примусові працівники мають отримати гроші або готівкою, або чеками поштою. Я переконаний, ми порозуміємося з національними фондами і ця система добре функціонуватиме.

— Які проблеми можуть виникнути на шляху виплат грошей?

— Ось, наприклад, одна з них. В одержувачів компенсацій немає рахунків у банках, що західним громадянам узагалі зрозуміти складно: як це в людини немає рахунку в банку? Тому в деяких країнах ми здійснюватимемо виплати через пошту. Дивує й інше: люди хотіли б отримати гроші тільки готівкою. Як, приміром, у Польщі. Дехто бажає отримати компенсації у марках, а декотрі — в національній валюті. Тут виникає питання стягнення податків під час обміну марок на національну валюту, бо в різних країнах вони різні. Тому й регулювати проблему треба щоразу по-іншому.

— Чи контролюватиме німецька сторона процес компенсаційних виплат? Якщо так, то в який спосіб?

— Бундестаг вимагає обов'язкового контролю. Адже компенсації не впали з неба, це гроші німецьких платників податків. Але є й інша відома вам причина: деякі країни допустили в минулому зловживання з грошима підневільних працівників. А контроль ми собі уявляємо так. Щоб гроші було переказано в партнерські організації, останні мають пред'явити акти з чітким визначенням, кому й яка сума належить. Важко, звісно, перевірити, чи дійшли гроші (та яка конкретно сума) до всіх без винятку жертв нацизму, адже це сотні тисяч адресатів. Але ми маємо намір організувати досить жорсткий вибірковий контроль. Причому зустрічатимемося з одержувачами грошей особисто, щоб перевірити, чи переказано їм ту суму, яка належить, а чи іншу, а також розміри податків за вартість переказу, обсяг обмінного курсу. Як і те, чи не були вони надто завищені. Є ще одна можливість для несумлінних чиновників незаконно отримати гроші, а саме: оформити заявки на компенсацію водночас у двох національних фондах. Щоб такого не сталося, ми теж суворо стежитимемо.

Ясна річ, це не може сподобатися нашим партнерам — національним фондам. Але ми тут не бачимо нічого особливого: у західних країнах таких заходів вживають повсюдно. Нормально, коли використання державних грошей контролюється. Це не недовіра чи дискримінація, а лише метод поводження з суспільними коштами.

— Чи вплине історія зі зниклими 86 мільйонами марок з першої разової гуманітарної допомоги, що призначалися колишнім українським примусовим працівникам, на довіру до української сторони, таку важливу в цій делікатній справі?

— Залишається тільки жалкувати, що ці гроші зникли. І оскільки такі випадки можливі, ми маємо налагодити процес виплат краще, аніж це було тоді. Я вже розповів про контроль, який ми здійснюватимемо. Він допоможе унеможливити такі порушення або бодай розкривати їх.

— Чи траплялося щось подібне з грошима колишніх примусових працівників у західних країнах?

— Злочинність, обман, на жаль, трапляються і на Заході, і на Сході. Я припускаю, що таке могло мати місце і в західних країнах. Хочу лише наголосити: щодо цього у нас немає якоїсь там упередженості, підозри стосовно країн Східної Європи. Ми не підозріливі, ми лише турбуємося, щоб минулі помилки не повторилися.

— Іще одна проблема: в Україні у багатьох колишніх примусових робітників немає документів, які підтверджують їхнє перебування в Німеччині в роки війни. Або ж багато з них мають довідки, написані з їхніх слів і видані КДБ, про те, що вони працювали в бауера чи служили в сім'ях. Свого часу, через страх бути покараними, під час перевірки вони приховали, наприклад, що працювали на воєнних заводах. А тому не можуть претендувати на компенсацію. Або ж сума її істотно зменшиться в такому разі. Міжнародна служба пошуку в Бад-Арользені багатьом із них відповіла стандартною фразою про те, що в списках цих людей немає, або обіцянкою розглянути питання. Багато хто чекає відповіді вже протягом 3—5 років. Що б ви їм порадили?

— Не зневірюватися. Звісно, через більш як півстоліття людині часом важко знайти докази, що підтверджують її перебування в Німеччині в роки війни, та ще й за таких екстремальних умов. Тож найперше таким людям зобов'язаний допомогти в пошуках національний фонд «Взаєморозуміння і примирення», в якого для цього є всі необхідні повноваження та можливості. Міжнародний центр пошуку в Бад-Арользені хоча й має потужну базу, проте дані є не на всіх примусових працівників. На жаль, він здатний опрацювати лише 60 відсотків наявної інформації. Але якщо Центр підтвердив, що прізвище колишнього примусового працівника в архіві є (нехай дані й не опрацьовано), то це вже підтвердження. Крім того, якщо в Бад-Арользені немає даних, які підтверджують перебування людини в Німеччині, Центр надсилає запит до земельного архіву, чого раніше не робив. Є ще один і дуже простий шлях: писати до державних земельних архівів або архівів підприємств, на яких люди працювали.

Хочу зазначити, що правила підтвердження перебування людини в Німеччині пом'якшали. Наприклад, якщо вона не має взагалі жодних документів, то їй достатньо свідчення людей, які працювали разом з нею і мали підтвердження німецьких архівів про їхню роботу в Німеччині. Єдине, з чим ми не можемо погодитися, це коли партнерські організації заявляють, що вони вивчають заяви лише на основі власних архівів (КДБ, наприклад). А ми наполягаємо на тому, що виплати здійснюватимуться тільки на основі німецьких підтвердних документів. І національні фонди мусять цю умову прийняти.

— Якщо у колишніх примусових працівників виникають проблеми, які національний фонд з якихось причин не може розв'язати, куди їм треба звертатися?

— При німецькому фонді «Пам'ять, відповідальність, майбутнє» створено спеціальну службу скарг — один з органів, що контролюють роботу фондів. Це як у суді, коли людині дають змогу звернутися до вищої інстанції. Якщо фонд дає негативну відповідь на заяву, то заявник може звернутися до служби скарг для перевірки національними фондами негативних рішень. Ми сподіваємося, що всі проблеми, які постають на шляху виплат компенсацій, буде успішно розв'язано.

— Створивши фонд з виплат, уряд Німеччини і підприємства індустрії насамперед продемонстрували усвідомлення своєї історичної і моральної відповідальності за події більш як півстолітньої давнини і доповнили це компенсаціями за підневільну працю. Але багато німців досі не розуміють, чому вони мають платити. Як ви ставитеся до цієї проблеми?

— Для того, щоб усі в Німеччині усвідомили свою відповідальність, потрібен час. Але багато хто вже нині зрозумів: насильно вивезені нацистами до Німеччини мільйони молодих людей жили та працювали часто в нелюдських умовах, й історична відповідальність за це лежить на німцях. Тому, наприклад, нобелівський лауреат письменник Гюнтер Граас створив власний фонд для виплати компенсацій і планує переказувати гроші тим примусовим працівникам, які не потрапили до жодної з категорій. На цей рахунок надходять пожертвування від пересічних громадян — хто скільки може. Вже зібрано більш як 3 мільйони марок. Чи це не свідчення того, що суспільство пам'ятає про події воєнних років? Я знаю, що впродовж багатьох років колишні примусові працівники жили в страху бути покараними «за роботу на фашистів». Але це ми, німці, змусили їх працювати на нас і війну, яку вела Німеччина. І ми визнаємо це сьогодні. Виплачуючи компенсації, ми хочемо сказати, що жалкуємо про те, що сталося з ними під час другої світової війни. Звичайно, не всі це розуміють, особливо молоді люди. Але їм тепер принаймні надано можливість зробити крок до розуміння.

Інтерв'ю взяла Валентина ПИСАНСЬКА.

Берлін.

! У номер

■ Київ

Хто вибирав, той і підтримує

У Києві відбулася нарада політичних партій центристського спрямування, серед яких Аграрна партія України, Всеукраїнська партія пенсіонерів, Демократична партія України, Ліберальна партія України, Народно-демократична партія, партія «Демократичний союз», партія «За красиву Україну», партія «Міжрегіональний блок реформ» (МБР), Партія промисловців та підприємців України, Соціал-демократична партія України (об'єднана), Республіканська християнська партія та інші.

Обговоривши суспільно-політичну ситуацію в Україні та відзначивши, що загальмувалося прийняття надзвичайно важливих для суспільства законодавчих актів, що не впроваджено результати всеукраїнського референдуму, що постала загроза розвалу парламентської більшості, учасники наради вирішили відновити роботу блоку «Наш вибір — Леонід Кучма». Незабаром планується провести асамблею політичних партій на підтримку курсу Президента.

■ Вінниця

Де тонко, там рветься

Прийнятий на сесії Вінницької облради бюджет області на 2001 рік, на перший погляд, вагоміший за минулорічний: його загальна сума перевищує торішню у півтора разу і становить 526 мільйонів 400 тисяч гривень. Утім, особливої радості у депутатів цей факт не викликав. Бо коли стали ділити кошти за новим принципом — на одиницю бюджетного процесу, простіше кажучи, на душу населення — з'ясувалося, що вінничани за цим показником опинилися на одному з останніх місць у державі. Для більш-менш нормальної діяльності бюджетної сфери бракує принаймні ще 300 мільйонів. Так триватиме доти, вважають депутати, доки «пиріг» ділитимуть «нагорі».

А тут ще й великі непередбачувані витрати. Для ліквідації наслідків стихійного лиха (23 райони області із 27 віднесено до зони надзвичайної екологічної ситуації) Кабміном виділено з резервного фонду 4 мільйони гривень, ще 10 мільйонів надано позики. Оце поки що вся допомога. Тоді як збитків стихія завдала більш як на сто мільйонів гривень.

■ Дніпропетровськ

Стій, машино, міська влада «поламалася»

Уже кілька днів на вулиці Косіора у Дніпропетровську стоять маршрутні мікроавтобуси. Це мітинг-пікет приватних перевізників, яким вони протестують проти несправедливих, на їх погляд, підсумків спроби міської влади впорядкувати тут рух пасажирського автотранспорту. В даному разі водії, котрі досі обслуговували пасажиропотік за маршрутом «вул. Косіора — вул. Гопнер», залишилися без роботи. Як вважає водій Сергій Лебідь, з їхньою бригадою просто поквиталися. Бо вона не мирилася з неподобствами в організації автомобільних перевезень городян. Скажімо, не стерпіла, що, крім фіксованих податків, мала щомісяця з кожної машини готівкою вносити ще й 126 гривень «за дозвіл працювати». А лідер місцевого осередку незалежної профспілки автомобілістів Олег Наумов вважає, що всю затію з упорядкуванням руху міського автотранспорту, хоч і малювали у благородних тонах та пояснювали поліпшенням зручностей і безпеки для людей, насправді було здійснено «задля перерозподілу ринку перевезень пасажирів на користь окремих «зговірливіших структур».

■ Фотофакт

Матрос Дмитро Муц несе вахту на єдиному в Україні підводному човні «Запоріжжя». Субмарина днями відзначила своє 30-річчя. Щоправда, через відсутність акумуляторних батарей вона не виходить у море з 1995 року.

Фото Єгора САПРОНОВА (УНІАН).

Ломбардія-2

Торгують речами, а по суті — грошима

Некопійчана тема

До приватної території цієї дивовижної країни легко додзвонитися.

— Що заставляєте? — запитують. І я лукавлю.

— Норкову шубу. Довгополу. Майже нову, п'ять років, як купив...

— Такі старі речі не беремо, — відшивають мене. — Нову візьмемо. Платня за позику і збереження застави — 0,87 відсотка на добу. Зате є дисконтні знижки...

Я вже не слухаю, «включаю лічильника»: виходить, що за оформлення у заставу гіпотетичної «норки» з мене лупитимуть проценти з розрахунку 317 відсотків річних. Відчуваю полегшення від того, що не маю шуби. А заразом і від того, що знімаю з когось клопіт звітувати перед податковою інспекцією про одержаний у ломбарді доход. Це, до слова, ще один дивовижний обов'язок кредиторів, про який має знати зубожіле населення і муніципальної, і приватної провінцій нашої Ломбардії.

З допомогою телефону з'ясовую, що абсолютна більшість ломбардів байдужа до норкових шуб, побутової техніки і персидських килимів. А тільки-но починаю пропонувати вироби із золота або срібла, до мене виявляють не менший інтерес, ніж до Філіпа Кіркорова. Три дні поспіль вивчаю Ломбардію і мимоволі починаю нею пишатися: обсяги кредитування населення щороку зростають більш як на 100 відсотків; одна поважна приватна компанія дарує постійним клієнтам телевізори, дітям клієнтів — новорічні подарунки, інша — обіцяє обслужити вас за хвилину, пропонуючи гнучку систему знижок, погашення боргу у розстрочку... За 8 років послугами найбільшого в країні приватного ломбарду скористалися вже понад 2 мільйони клієнтів. І, напевно, не всі, щоб перебитися від авансу до получки.

А в управлінні з дорогоцінних металів і каміння при Мінфіні відмовляються дати відповідь на невинне запитання про середню рентабельність ломбардних операцій зі сріблом і золотом. Мало чим сприяє у цьому і Юрій Канівець — один з керівників дуже наукового і дослідного, конструкторсько-технологічного інституту побутового обслуговування України, який десятиліттями розробляє нормативну базу для ломбардного бізнесу. Але він зміцнює перший здогад: Ломбардія — не самодостатня, а сателітна країна вітчизняного ринку дорогоцінних металів і каміння. На кшталт ще однієї сателітної, яку умовно можна назвати Скупщиною.

Уявіть, в одному з київських ломбардів розібрали золотий «Ролекс» вартістю у кілька тисяч доларів і здали його у Скарбницю як брухт. Це факт, а не вигадка. Був би розумний лихвар, він би привласнив «Ролекс», покривши нестачу золота іншим брухтом. Нині його — греблю гати. За авторитетними свідченнями, 80 відсотків ринку дорогоцінних металів через великі податки і високу ліквідність товару перебуває в тіні. А на думку визнаних кримінальних авторитетів, ломбард при Центральному вокзалі столиці — лафа для братви: «почистив» пасажира, «скинув» награбоване, поїхав далі. Кажуть також, що найрозумніші лихварі сидять у маленьких ломбардах, де високоліквідну заставу клієнта можна провести поза касою, а в разі невчасного покриття позики, вигідно продати своїй людині.

Доморощені криміналісти скаржаться на засилля кримінального золота, молдовські — на засилля контрабандного з України, а, скажімо, турецькі стверджують, що наші ювеліри втирають носа їхнім. Це за того, що там міняють одну пробу на іншу так легко, як ми міняємо рукавички. Покрутившися в Ломбардії, я вже збагнув, що цікавитися рентабельністю ломбардних операцій небезпечно для здоров'я.

Згадав скаргу головного муніципального ломбардиста Людмили Меленчук: мовляв, заставні ціни від неї дивним чином перекочували до приватників. Туди, де в оренді не тисяча з гаком квадратних метрів складських приміщень, за які щомісяця треба сплатити більш як 100 тисяч гривень, а десятки метрів. У провінцію, в якій процес оформлення застави комп'ютеризовано, сервіс відповідає європейському рівню, застави підлягають страхуванню і де відмовляються від норкових манто. Може, й перекочували. Бо ніяк не спекаюся думки, що за створенням повних господарських товариств, які витіснили з Ломбардії муніципальників (ломбарди державної форми власності в Україні можна перерахувати на пальцях однієї руки) стоять комерційні банки або наближені до них компанії. Бо в Ломбардії лише про людське око торгують речами, а по суті — грошима.

Сергій ВЛАД.

(Початок у №12 за 23 січня 2001 року).

(Далі буде).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Житло

Як генерали свого міністра «підкузьмили»

Ця історія розпочалася ще позаторік, коли під урочисті звуки фанфар і грім оплесків майже однієї тисячі гостей, запрошених у театр ім. Щепкіна на 100-річний ювілей альма-матер української артилерії, міністр оборони України Олександр Кузьмук вручив начальникові Сумського військового двічі Червонопрапорного інституту артилерії імені Богдана Хмельницького Володимиру Колеснікову оглядові ордери на квартири для 22 військовослужбовців.

На жаль, згодом у «квартирній» епопеї зазвучали мінорні акорди. Збіг місяць, другий, четвертий, а довгоочікувані квартири, наче корова язиком злизала. Втративши терпіння, дехто з «новоселів» «накапав» у місцеву пресу, яка відразу виступила з критичними публікаціями на адресу українського генералітету. Голова ради офіцерських зборів інституту полковник Олександр Скрипченко відвіз ці газети до канцелярії Міноборони. Там ці газети не тільки прийняли, а й показали самому міністрові. Схоже, реакція О. Кузьмука була адекватна: налякані «квартирмейстери» вмить гасять заборгованість, але лише за... 15 квартир. Наступні спроби полковника О. Скрипченка вибити решту обіцяних коштів також виявилися безрезультатними: більше до міністерської канцелярії він так і не пробився.

Проте ошукані офіцери не змирилися із закулісними інтригами київських генералів і зробили спробу самотужки пробитися до найвищого українського воєначальника в листопаді минулого року, під час його дводенного візиту на Сумщину. Однак переляканє оточення міністра клятвено пообіцяло військовослужбовцям перевести кошти за 7 квартир протягом наступного місяця. І досі переводять...

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

P. S. До відома «квартирмейстерів»: сьогодні у житловій черзі в Сумському інституті артилерії стоять 407 нинішніх і колишніх військовослужбовців.

Ніколи чекати — треба дітей рятувати

Ініціатива

Вінницькі медики пропонують прийняти державну програму лікування дитячої онкології

Маленькі мешканці Вінниччини віком до 14 років у три рази частіше (!) стали хворіти на онкологічні недуги. Така страшна статистика останнього десятиліття. Медики при цьому тяжко зітхають: мовляв, Чорнобиль. Де лікувати таких пацієнтів? Дитячий онкологічний центр у Вінниці лише зводиться. Щоправда, будівельники обіцяють у 2001 році поставити крапку в роботі. Треба ще трохи почекати.

— Не той випадок, щоб чекати, — каже головний лікар обласної дитячої лікарні Тетяна Антонець. — Зволікати з лікуванням такої недуги не можна жодного дня.

У практиці головлікаря були випадки, коли життя дитини рятували, здавалось, у безнадійній ситуації.

— Ми ще не знаємо всіх компенсаторних можливостей дитячого організму, — продовжує Тетяна Іванівна, — навіть наука їх повністю не вивчила, тому треба боротися до останнього.

Створити онковідділення на базі обласної дитячої лікарні —такий знайшли вихід. Гастроентерологія переїхала до Центру матері й дитини, а на її місці облаштували нове відділення — одне з кращих за оснащеністю. Та й спеціалісти підібралися досвідчені.

На запитання, де все-таки розжилися коштами, Тетяна Іванівна показала список з переліком підприємств і організацій. А в день новосілля отримали ще 15 тисяч гривень — подарунок від облради вручив колективу лікарні голова Григорій Калетник.

Так медики самотужки пристосовуються до лікування ракових захворювань. Це не найкращий вихід із ситуації, вважають вони. Об'єднати зусилля можна тільки тоді, коли буде розроблена державна програма лікування дитячої онкології. На необхідності її прийняття якраз і наголошують вінницькі медики.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Гектари ділять — скирти горять

Сільські вісті

Між двома сільгосппідприємствами — «Світанком» Комінтернівського й імені Калініна Роздільнянського районів — відстань у сотню кілометрів, а «червоний півень» відвідав їх у один і той самий вечір. До того ж об'єкти «уподобав» для себе однотипні — скирти соломи, заготовленої на зиму. У «Світанку» впоралися силами власними й райцентрівськими, а в імені Калініна прийшли на допомогу пожежники навіть з Одеси. І там, і там більшу частку корму цього разу вдалося врятувати. Однак у «Світанку» і в імені Калініна члени новоутворених сільгосппідприємств шукають відповіді на запитання: хто винен? Чи просто якийсь нехлюй, проходячи мимо, кинув недопалок, чи півня пустили зловмисники? Як, скажімо, в сільгоспкооперативі «Нива» Овідіопольського району, де підпалили в кількох місцях тваринницьку ферму. Там село Чорноморка під час приватизації ніби розкололося на два ворогуючі табори — ось і помстилися тим, хто примкнув до «Ниви». Невже й тут така сама причина? Особливої ворожнечі, правда, навколо «Світанку» й імені Калініна начебто не спостерігалося, хоча невдоволені усе-таки є, тому не там пай нарізали, того під час розподілу майна обділили...

Утім, це — лише припущення. Безперечно інше. Аналіз причин пожеж, що виникають у місцях зберігання грубих кормів, засвідчує: кормові двори там здебільшого не огороджено, немає цілодобової охорони. Тому, кажуть пожежники, й горить.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Кримінал

Посягнули на корівник.., і він помстився

Намагаючися заробити гроші на здаванні металобрухту, четверо молодих селян вирішили розібрати стіни корівника. Після того, як одну з опор спробували вилучити, завалилася стіна й поховала одразу двох збирачів брухту — 24-річного безробітного та 22-річного працівника місцевого сільгосппідприємства. Двоє інших встигли відбігти і тому залишилися живі.

Алла АНТИПОВА.

Луганск.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 120041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311013.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com
http://uamedia.visti.net/golos/

Засновник і видавець — Верховна Рада України